

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Факультет транспорту, менеджменту і логістики
Кафедра менеджменту зовнішньоекономічної діяльності
підприємств**

**Матеріали
XV міжнародної науково-практичної конференції
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ**

25 жовтня 2019 р.

**THE PROGRAM OF THE XV INTERNATIONAL
ACADEMIC PROFESSIONAL CONFERENCE
“MODERN PROBLEMS OF MANAGEMENT”**

October 25, 2019

***Conference Organizer:*
Management of Foreign Economic Activity of
Enterprises Department**

Kyiv, 2019

1. Перспективи освітньої системи України на ринку міжнародних освітніх послуг. Аналітична записка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/Мопког/її1/>
2. Плинокос Д.Д. Аспекти комплексного забезпечення якості при експорті освітніх послуг / Д.Д. Плинокос // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). – Мелітополь : Вид-во Мелітопольська типографія «Люкс», 2013. – №1 (21). – Том 2. – С. 247–255.
3. Плинокос Д. Д. Організаційно-економічні схеми експорту освітніх послуг і підготовки фахівців за кордоном / Д. Д. Плинокос // Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво. - 2015. - № 3. - С. 102-107. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drep_2015_3_20
4. Спирина Н.А. Брендинг образовательных услуг: понятие, особенности, основные элементы / Н.А. Спирина // Научный вестник Уральской академии государственной службы: политология, экономика, социология, право. – 2009. – № 7. – С. 68-73.
5. Стратегічні виклики ХХІ століття суспільству та економіці України: В 3 т. / За ред.акад. НАН України В.М. Гейця, акад. НАН України В.П. Семиноженка, чл. кор. НАН Укр. Б.Є. Кваснюка. – К.: Фенікс, 2007. – Т. 3: Конкурентоспроможність української економіки. – С. 395–396.

РОЛЬ ТА ПРОБЛЕМИ ПЛАНУВАННЯ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Онопрієнко О.Д., к.е.н., доцент,

Гулько К.Ю., студентка, Буй П.С., студент,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

В сучасних умовах підприємства не можуть домогтися стабільного успіху, якщо не будуть чітко й ефективно планувати свою діяльність, постійно акумулювати інформацію про стан цільових ринків, а відповідно, про власні перспективи і можливості. Планування є основною функцією управління, оскільки заздалегідь передбачає, що робити, коли це робити, як це робити і хто це буде робити. Воно являє собою інтелектуальний процес, який визначає цілі організації та розробляє різні напрямки дій, за допомогою яких організація може досягти своїх цілей. Ефективне планування є основною умовою і одночасно вимогою будь-якої організації для виживання, зростання та успіху.

Зміст планування проявляється в конкретизації цілей розвитку підприємства та кожного підрозділу окремо на певний період; визначенні господарських завдань, засобів їх досягнення, термінів та послідовності реалізації; визначення трудових, матеріальних та фінансових ресурсів, які необхідні для вирішення поставлених завдань.

Планування у тій чи іншій мірі дозволяє завчасно врахувати всі внутрішні та зовнішні чинники, що забезпечують сприятливі умови для нормального функціонування і розвитку підприємств. Воно передбачає розробку комплексу заходів, які визначають послідовність досягнення конкретних цілей з урахуванням можливостей найефективнішого використання ресурсів кожним виробничим підрозділом і підприємством у цілому. Крім того планування визначає (забезпечує) взаємодію між окремими структурними підрозділами підприємства за всім технологічним ланцюгом: наукові дослідження і розробки – виробництво – збут. Водночас, слід зазначити, що ефективність планування залежить від об'єктивності маркетингових досліджень та ефективності контролю.

Основні переваги планування полягають у наступному:

1. Планування заздалегідь визначає якість і способи виконання робіт.
2. Планування зменшує ризики невизначеності у діяльності підприємства.
3. Планування дозволяє керівникам заздалегідь аналізувати всі потенційні проблеми, з якими може зіткнутися підприємство.
4. Планування практично ліквідує дублювання в роботі та марну діяльність.
5. Планування просуває інноваційні ідеї, оскільки для їхнього втілення нові ідеї повинні мати форму конкретних планів.
5. Планування полегшує прийняття рішень: встановлення цілей та оцінка майбутніх умов діяльності дозволяє приймати ефективні рішення.

Проте, можливості планування обмежені низкою об'єктивних і суб'єктивних причин.

Найбільш важливими серед об'єктивних причин є такі:

1. Невизначеність, багатовимірність і стохастичність ринкового середовища. Планування виступає як інструмент подолання невизначеності, швидкого і непередбачуваного зміни середовища, загроз з боку конкурентів, недосконалості законодавства. Але ця ж невизначеність середовища не дозволяє приймати рішення з достатнім ступенем точності.

2. Витрати на планування, оскільки межа планування визначається величиною витрат і обмеженістю ресурсів. Для здійснення планування виникають додаткові витрати на наукові дослідження, організацію планових служб, залучення додаткового персоналу (консультантів, експертів).

3. Масштаб діяльності підприємства. На практиці, чим більше підприємство, тим краще там налагоджена планова робота. На великих підприємствах, як правило, виділені служби планування, а плановою роботою займається висококваліфікований персонал. У той же час на невеликих підприємствах формальне планування присутнє далеко не завжди.

До основних проблем побудови ефективної системи планування українських підприємств, пов'язаних з суб'єктивними чинниками, сьогодні належать:

- орієнтація на короткострокові результати діяльності, нерозвиненість стратегічного управління.

Однією з основних причин виникнення фінансових проблем на підприємстві є невикористання організаціями стратегічного планування. Неефективне планування досить часто призводить до збою в функціонуванні організації. Відповідно до оцінки, зробленої міжнародною адміністрацією малого бізнесу(SBA), 50% усіх фірм не виживають після перших п'яти років існування;

- відсутність систематичного контролю за відповідністю результатів поточної діяльності підприємства його стратегічним цілям;

- фрагментарність та відсутність комплексності поточних планів, зниження рівня координації у системі.

Кожна помилка, яку зробили менеджери збанкрутілих компаній (за оцінкою SBA), у тій чи іншій мірі була викликана відсутністю належного плану. Крім того, існують організації, керівники яких зовсім відмовляються від створення планів. За статистикою, у багатьох випадках, саме це стає причиною ліквідації підприємства;

- майже повна відсутність роботи на ринку, нерозробленість методично-аналітичної бази для аналізу цільового сегменту ринку;

- нерозвиненість корпоративного управління, розбіжності інтересів власників, управлінського персоналу і виконавців (працівників).

Висновки.

1. Планування відіграє ключову роль у забезпеченні ефективного функціонування організації.

2. Для комплексного вирішення управлінських завдань організації планування слід доповнювати використанням (взаємодією) інших функцій управління.
3. Менеджери ніколи не повинні нехтувати процесом планування, який є наріжним каменем їхньої діяльності.

Список літератури

1. В.Т.Шатун «Основи менеджменту», 2006р., ст. 25-56.
2. Сладкевич В. «Стратегічний менеджмент організацій»: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / В. Сладкевич – К.:ДП «Видавничийдім «Персонал», 2008. – 496 с.
3. Бескровна Л.О. «Бізнес-планування підприємства», навч. посібник, 2012р.